

SYLWETKI

Waldemar J. Dziak

KIM JONG IL

Urodził się 16 lutego 1942 roku w obozie 88. Specjalnej Brygady Snajperów we wsi Wjakuck niedaleko Chabarowska w ZSRR. Kim Jong Il był pierwszym dzieckiem Kim Jon Suk i Kim Ir Sena, które urodziło się na Syberii w okresie ich czteroletniego pobytu w Związku Radzieckim. Kim Ir Sen ścigany przez Japończyków schronił się w ZSRR w 1941 roku, i wstąpił w szeregi Armii Czerwonej awansując wkrótce na dowódcę 1. Batalionu w 88. Specjalnej Brygadzie Snajperów w randze kapitana. Kim Jon Suk miała ciężki poród, a jej stan nie pozwalał na przeniesienie jej do cywilnego szpitala w mieście. Stąd też Kim Jong Il przyszedł na świat w składzie aptecznym jednostki brygady, a poród przyjmowała lekarz weterynarii. W dokumentach radzieckich przechowywanych na Dalekim Wschodzie dziecko zostało zapisane jako Jura Ilsungijewicz Kim, syn Kim Jong Suk, używającej rosyjskiego imienia Garia.

W 1944 roku w jakuckim obozie Kim Jong Suk urodziła drugiego syna, który otrzymał rosyjskie imię Aleksander, ale rodzice zdrobniale wołali na niego Szura. Do czasu powrotu Kim Ir Sena do Korei w 1945 roku (co nastąpiło dopiero po wyzwoleniu kraju), Kim Jong Il wraz z młodszym bratem przebywał w radzieckim żłobku wojskowym.

Kim Jong Il nie miał szczęśliwego dzieciństwa. Po powrocie do Korei ojciec mało się nim zajmował pochłonięty bez reszty polityką wewnętrzną i przygotowaniami do wojny. W 1948 roku Kim Jong Il stracił jedyne brata, który utopił się podczas zabawy. W rok później umarła jego matka, a ojciec szybko ożenił się po raz drugi. W nowej rodzinie Kim Jong Il nie czuł się jednak dobrze.

W czasie wojny koreańskiej, jak większość dzieci partyjnych notabli, został wywieziony do Chin. W sierpniu 1960 roku skończył szkołę powszechną i w wieku 18 lat decyzją ojca wysłany został do NRD, by zdobyć tam solidne wykształcenie wojskowe w jednej z renomowanych niemieckich szkół oficerskich.

Kim Jong Il przybył do Niemiec Wschodnich w październiku 1960 roku, ale jego pobyt w Oficerskiej Szkole Lotnictwa w Dreźnie zakończył się całkowitą klęską, a przyszły adept lotnictwa ani razu nie zasiadł za sterami samolotu. Powrócił więc do Phenianu, gdzie rozpoczął studia na Wydziale Polityczno-Ekonomicznym Uniwersytetu im. Kim Ir Sena. Uniwersytet skończył w 1964 roku, bez wyróżnienia. Od tego też momentu rozpoczęła się polityczna kariera niespełna 22-letniego młodzieńca. Decyzją ojca rozpoczął karierę partyjną jako zastępca Kierownika Wydziału Organizacyjnego KC PPK, którym kierował brat Kim Ir Sena, Kim Jong Ju. Według oficjalnej wersji, Kim Jong Il został wkrótce Kierownikiem tego Wydziału. Niezależne źródła mówią, że niezdyscyplinowanie i gwałtowny charakter młodego Kima doprowadziły do szybkiego konfliktu z wujem, który skończył się przeniesieniem Kima do pracy partyjnej w jednej z prowincji. Jeszcze inna wersja mówi, że kilka pierwszych lat Kim Jong Il spędził u boku ojca pracując w jego ochronie osobistej.

Od września 1973 roku jego kariera polityczna nabrała gwałtownego przyspieszenia. Został sekretarzem KC PPK ds. organizacyjno-propagandowych, a w rok później członkiem Biura Komitetu Politycznego PPK. Wówczas to prasa partyjna po raz pierwszy zaczęła pokazywać jego zdjęcia, i drukować specjalną niebieską farbą cytaty z jego wypowiedzi.

W 1976 roku, bez urzędowego rozgłosu, dzień jego urodzin został proklamowany świętem narodowym. W październiku 1980 roku na VI Zjeździe PPK (ostatnim jaki się odbył) Kim Jong Il uznany został za zastępcę i następcę „Wielkiego Wodza Towarzysza Kim Ir Sena”. Do swych dotychczasowych funkcji partyjnych dołączył awans na członka Prezydium Biura Politycznego KC PPK. W dwa lata później został deputowanym do Najwyższego Zgromadzenia Ludowego KRLD, a prasa partyjna coraz częściej pisała o nim jako o „wspaniałym centrum partii”.

Lata 80. to okres intensywnego umocnienia władzy Kim Jong Ila we wszystkich strukturach partii, armii i państwa, co znalazło natychmiastowe odbicie w oficjalnej propagandzie. Kim Jong Il przestał być jakimś anonimowym „centrum partii”, ale „drogim przywódcą”, liderem i godnym następcą „Wielkiego Wodza”.

Decyzją najwyższych władz partyjnych nastąpiło wielkie orwellowskie przerabianie historii. Od tej pory Kim Jong Il nie urodził się na Syberii, ale w tajnym, partyzanckim obozie na zboczach „świętej” Góry Korei — Pektusan. Miejsce to zostało wybrane nieprzypadkowo. Pektusan to nie tylko miejsce urodzin legendarnego króla Tanguna, założyciela narodu koreańskiego, ale i kolebka koreańskiej rewolucji, miejsce bohaterskich walk partyzantów z japońskim okupantem, wreszcie największy szczyt w KRLD, co nadawało miejscu szczególną moc, wielkość i tajemniczość.

Kraj zalewany był naprędce spisowanymi relacjami i wspomnieniami o nadprzyrodzonych zjawiskach, które towarzyszą tylko rodzinom niezwykłych ludzi. Mimo ostrego mrozu i nawałnicy śnieżnej w chwili narodzin Kim Jong Ila miały zakwitnąć niespodziewanie bujne kwiaty i rozległy się chóralne trele ptaków. Na niebie pojawiła się wyjątkowo jaskrawa gwiazda, która świeciła nocą i dniem. Jakby tego było mało siwobrodemu staruszkowi ukazała się jaskółka, która przemówiła do niego ludzkim głosem oświadczając, że „16 lutego przyszedł na świat generał, który będzie rządził całym światem”.

Wkrótce Kim Jong Il został okrzyknięty geniuszem kierownictwa i budownictwa, mistrzem i drogowskazem, wybitnym uczonym, teoretykiem, busołą i kompasem. W maju 1990 roku został pierwszym zastępcą Przewodniczącego Komitetu Obrony KRLD, a w grudniu 1991 roku Naczelnym Dowódcą Koreańskiej Armii Ludowej, sześć miesięcy później otrzymał stopień marszałka. W kwietniu 1993 roku został Przewodniczącym Komitetu Obrony KRLD.

Po śmierci ojca w lipcu 1994 roku, przez trzy lata trwała nieoficjalna żałoba. Mimo powszechnego oczekiwania, że oficjalny sukcesor obejmie po zmarłym stanowisko prezydenta KRLD, stanowisko to nie zostało obsadzone, a tytuł prezydenta nadal pozostaje przy zmarłym w 1994 roku Kim Ir Senie.

Kim Jong Il uchodzi za jednego z najbardziej tajemniczych przywódców politycznych we współczesnym świecie. Od śmierci ojca przez pięć lat publicznie pokazywał się niezwykle rzadko, nie przyjmował dyplomatów, nie jeździł za granicę, nie udzielił też ani jednego prasowego wywiadu. Mgła tajemnicy, jaka otacza postać Kim Jong Ila sprawiła, że na temat jego osoby krążą w świecie i publikowane są niewiarygodne wręcz informacje. Oskarżany był o wspieranie międzynarodowego terroryzmu, porwanie ludzi, o osobistą odpowiedzialność za wysadzenie w powietrze południowokoreańskiego samolotu pasażerskiego, o przygotowanie i przeprowadzenie zamachu bombowego na czołowych przywódców Korei Południowej w trakcie ich pobytu w Rangunie. Niestłuchane opowieści krążą o jego życiu prywatnym, o jego zamiłowaniu do filmu, teatru, szybkich samochodów i jazdy konnej. Pisano o nim, że jest porywczy, gwałtowny, bezlitosny i bezwzględny.

W roku 2000 ujawniło się nowe oblicze północnokoreańskiego przywódcy. Podczas spotkania na szczycie z prezydentem Korei Południowej, Kim Dae-jungiem Kim Jong Il dał się poznać jako gościnny i otwarty gospodarz, mający niewiele wspólnego z odludkiem czy milczkiem. Pozwalał sobie nie tylko na znamienne uwagi w rodzaju: „Dzień 13 czerwca (data szczytu – red.) na trwałe zapisze się w historii”, ale i na żart pod swoim adresem: „Zachodnie media ... podają, że pustelnik po raz pierwszy poja-

wił się publicznie. A ja przecież byłem i w Chinach, i w Indonezji, a także odwiedziłem nieoficjalnie wiele krajów. Nie rozumię więc, dlaczego nazywają mnie pustelnikiem”.

Rzecznik prasowy delegacji południowokoreańskiej ujawnił, że Kim Jong Il zaprosił papieża Jana Pawła II do złożenia wizyty w KRLD.

W podobnej, pogodnej atmosferze północnokoreański przywódca prowadził rozmowę z sekretarzem stanu USA Madeleine Albright w Phenianie w październiku 2000 roku. Zachodnie media coraz częściej określają Kim Jong Ila jako męża stanu.

Literatura:

- The true story of Kim Jong Il*, The Institute for South-North Korea Studies, Seoul 1993.
- H. Maretzki, *Kimismus in Nord Korea. Analyse des letzten DDR-Botschafters in Pjongjang*, Verlag Anita Tykre, Stuttgart 1991.
- Chronology of General Secretary Kim Jong Il's major activities (1942-1997)* w: Źródła elektroniczne <http://www.Korea-np.co.jp>.
- Kim Czen Ir narodnyj rukowoditelj*, t. 1., Izd. Literatury na inostrannyh jazykach, Phenian 1983.
- Kim Czen Suk-mat Korei*, Izd. Literatury na inostrannyh jazykach, Phenian 1997.
- Pektusznskiej partizanskiej tagier*, Izd. literatury na inostrannyh jazykach, Phenian 1990.
- Połkowodiec Kim Czen Ir swietocz socjalizma*, Izd. Literatury na inostrannyh jazykach, Phenian 1997.
- Kim Jong Il, On the art of the cinema*, Foreign Languages Publishing House, Pyoungyang 1989.

